

Vec T-98/24

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

6. februára 2024

Vnútroštátny súd:

Obvodní soud pro Prahu 1

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. januára 2024

Účastníci konania:

L. P.

A. K.

R. K.

R. F. von K.-K.

PRACOVNÝ DOKUMENT

Návrh na začatie prejudiciálneho konania predložený Súdnemu dvoru Európskej únie

Vnútroštátny súd:

Obvodní soud pro Prahu 1, [omissis] zastúpený povereným súdnym komisárom [omissis], notárom v Prahe [omissis], Česká republika,

Predmet pôvodného dedičského konania:

1. Poručiteľ L. K., s bydliskom v čase svojej smrti v P., Česká republika, zomrel 24. augusta 2022, pričom súd z výpovedí účastníkov konania a z listinných dôkazov (výpisov z nemeckej matriky) zistil, že poručiteľ bol vdovec a mal dve deti, dcéry E. D. a N. K.; a ďalej vnukov A. K., R. K. a R. F. von K.-K., ktorí sú deťmi N. K.
2. Zisťovaním v Evidencii právnych aktov pre prípad smrti, ktorú vedie Notárska komora Českej republiky, sa zistilo, že poručiteľ zanechal dva právne úkony nakladania s majetkom pre prípad smrti:
 - vyhlásenie o vydedení vyhotovené vo forme verejnej listiny (notárskej zápisnice) JUDr. I. S., notárkou v P., 23. júna 2015, pod NZ 149/2015; z pohľadu českého práva (v širšom zmysle) išlo o druh právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti (pozri *Fiala, Drápal, a kol.* s. 62), ktoré bolo vyhotovené ešte predtým, ako nadobudlo účinnosť nariadenie č. 650/2012 (nariadenie č. 650/2012 je uplatniteľné od 17. augusta 2015);
 - závet vyhotovený vo forme verejnej listiny (notárskej zápisnice) Mgr. R. N., notárom v P., 20. decembra 2017, pod NZ 563/2017, pričom súčasťou uvedenej verejnej listiny je aj voľba rozhodného práva pre dedenie v zmysle článku 22 ods. 1 nariadenia č. 650/2012.
3. Právny zástupca dcéry N. K. a vnukov A. K., R. K. a R. F. von K.-K. vo svojom podaní z 30. novembra 2022 uviedol, že poručiteľ spolu so svojou manželkou E. K., narodenou 20. decembra 1927 a zosnulou 9. januára 2007, vyhotovili 2. novembra 1999 pred pánom Dr. J. F., notárom v H., Spolková republika Nemecko, spoločný závet (v originále „*gemeinschaftliches Testament*“) podľa nemeckého občianskeho zákonníka, známy aj pod pojmom „*berlínsky testament*“. Následne bol tento spoločný závet čiastočne zmenený spoločným vyhlásením manželov uskutočneným 8. februára 2001 pred pánom Dr. J. F., notárom v H., Spolková republika Nemecko. Tento spoločný závet v znení uvedeného následného vyhlásenia, ďalej len „Spoločný

závet manželov“, bol a je podľa názoru právneho zástupcu dcéry a vnukov platným prejavom poslednej spoločnej vôle poručiť a jeho manželky E. K., a bol vyhotovený v súlade s platnými predpismi nemeckého práva. Právny zástupca dcéry N. K. a vnukov A. K., R. K. a R. F. von K.-K. vo svojom podaní z 30. novembra 2022 ďalej podrobne rozviedol obsah Spoločného závetu manželov a právnu úpravu v BGB (nemeckom občianskom zákonníku), pričom dospel k záveru, že poručiť a jeho manželka výslovne obmedzili svoju slobodu týkajúcu sa právnych úkonov nakladania s majetkom (v nemčine *Testierfreiheit*) pre prípad smrti jedného z nich. Podľa jeho názoru mohol poručiť po smrti druhého poručiť meniť okruh svojich dedičov len tak, že za dedičov určil niektoré z osôb uvedených v Spoločnom závetu manželov, a mohol si tak vybrať len medzi ich dcérami, teda medzi N. K. a E. D., a ich deťmi. Právny zástupca N. K. a vnukov A. K., R. K. a R. F. von K.-K. tak odôvodnil tzv. *záväzný účinok*, ktorý má za následok zafixovanie právnych vzťahov poručiťov vyhotovujúcich spoločný závet, ktoré potom nemožno po smrti prvého z manželov už meniť inak, než ako to ustanovuje Spoločný závet manželov.

4. Vnútroštátny súd v uznesení č.k.: 37 D 227/2022-118, proti ktorému bolo následne podané odvolanie, dospel k záveru, že podľa článku 4 nariadenia č. 650/2012 medzinárodnú právomoc konať v dedičskej veci majú české súdy a miestna príslušnosť je založená podľa § 98 ods. 1 písm. a) ZRS. Ďalej dospel k záveru, že právom, ktorým sa riadi dedičstvo ako celok, je podľa článku 22 ods. 1 nariadenia č. 650/2012 české právo.
5. Vnútroštátny súd ukončil účasť pozostalej dcéry N. K., v dedičskom konaní po poručiťovi tak, že rozhodol, že v konaní sa bude pokračovať len s pani L P. ako jedinou dedičkou poručiť a zo závetu vyhotoveného 20. decembra 2017.
6. Na základe odvolania dcéry N. K. a vnukov A. K., R. K. a R. F. von K.-K. odvolací súd uznesenie vnútroštátneho súdu čiastočne potvrdil (v časti výroku, ktorým bola ukončená účasť dcéry N. K.) a vo zvyšnej časti ho zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.
7. Odvolací súd citoval článok 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2015 (ak je osoba spôsobilá nakladať s majetkom pre prípad smrti podľa rozhodného práva podľa článku 24 alebo článku 25, následná zmena rozhodného práva nemá vplyv na jej spôsobilosť zmeniť alebo odvolať takýto právny úkon). Odvolací súd na základe toho dospel k záveru: Spôsobilosť (právna možnosť) poručiť a zmeniť alebo odvolať tú časť spoločného závetu, ktorou poručiť určil za svojich dedičov (pre prípad, že jeho manželka zomrie skôr) vnukov, sa teda nevyhnutne riadi nemeckým právom, nie českým právom... tomuto záveru podľa

odvolacieho súdu neodporuje ani tvrdenie Magdaleny Pfeifer (*Pfeifer*, 173). Podľa odvolacieho súdu z citovaného názoru nevyplýva pre skutkové okolnosti prejednávanej veci nič iné, ako že ak bol porúčiteľ spôsobilý podľa „zvoleného“ (pozri článok 83 ods. 4 nariadenia č. 650/2015) nemeckého práva vyhotoviť spoločný závet, je spôsobilý tento závet kedykoľvek neskôr zmeniť alebo odvolať podľa nemeckého práva, a to bez ohľadu na ustanovenia akéhokoľvek iného rozhodného práva (pozn.: teda rozhodného práva, ktorým sa riadi dedičstvo ako celok) v čase zmeny alebo odvolania, to znamená bez ohľadu na ustanovenia českého práva, ktoré si porúčiteľ zvolil neskôr. Skutočnosť, že ustanovenia českého práva nielenže porúčiteľovi nebránili odvolať ustanovenie dedičov porúčiteľa v spoločnom závete, ale umožňovali mu vykonať toto odvolanie bez akýchkoľvek obmedzení (na rozdiel od nemeckého práva), tak nemá podľa názoru odvolacieho súdu nijaký vplyv na uplatniteľnosť nemeckého práva na zmenu alebo odvolanie spoločného závetu manželov.

8. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa, aby (po preukázaní obsahu nemeckého práva) zistil, či (a prípadne za akých podmienok) možno podľa nemeckého práva vylúčiť účinky tej časti Spoločného závetu manželov, v ktorej porúčiteľ určil ako svojich dedičov vnukov A. K., R. K. a R. F. von K.-K. tak, ako to porúčiteľ urobil v listine o vydedení z 23. júna 2015 a v závete z 20. decembra 2017. Len tak bude možné vyriešiť spor o dedičské právo medzi dedičkou zo závetu z 20. decembra 2017 L. P. a uvedenými vnukmi porúčiteľa... Podľa nemeckého práva je potrebné posúdiť účinky ustanovenia L. P. ako dedičky porúčiteľa v závete z 20. decembra 2017 a účinky vydedenia vnukov A. K., R. K. a R. F. von K.-K. v listine z 23. júla 2015.

Predmet a právny základ prejudiciálnych otázok:

Vnútroštátny súd kladie tri otázky. **Prvá otázka** sa týka vymedzenia pojmu „*právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti*“. Či sa majú článok 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 650/2012, resp. článok 83 ods. 3 a 4 v spojení s čl. 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 650/2012 vykladať tak, že pojem „*právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti*“ zahŕňa aj vyhlásenie o vydedení. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, sa **druhá otázka** týka výkladu toho, ktoré právo sa stane rozhodným právom pre dedenie, ak porúčiteľ pred 17. augustom 2015 vykonal viacero právnych úkonov nakladania s majetkom pre prípad smrti a bol osobou s viacnásobnou štátnou príslušnosťou. **Tretia otázka** potom smeruje k výkladu článku 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2012, teda v akom rozsahu toto ustanovenie vylučuje vplyv následnej zmeny rozhodného práva na spôsobilosť osoby zmeniť alebo odvolať vykonaný právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti.

Prejudiciálne otázky:

1. Má sa ustanovenie článku 83 ods. 3 a 4 nariadenia č. 650/2012 v spojení s článkom 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 650/2012 vykladať tak, že pojem právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti zahŕňa aj vyhlásenie o vydedení?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa článok 83 ods. 4 nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že ak poručiteľ pred 17. augustom 2015 vykonal viacero právnych úkonov nakladania s majetkom pre prípad smrti, ktoré boli v súlade s právom štátu, ktoré by si poručiteľ mohol zvoliť v súlade s nariadením č. 650/2012, je právom, ktoré sa považuje za zvolené rozhodné právo pre dedenie, právo, v súlade s ktorým poručiteľ naposledy pred 17. augustom 2015 vykonal právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti?
3. Má sa článok 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že ak bol poručiteľ obmedzený v spôsobilosti vykonať právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti, ku ktorému došlo pred 17. augustom 2015 v súlade s právom, ktorým sa riadilo jeho dedičstvo ako celok, a ak v dôsledku následnej zmeny tohto práva došlo k zmenám podmienok výkonu jeho spôsobilosti na tento právny úkon, je poručiteľ naďalej obmedzený vo svojej spôsobilosti vykonať právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti v súlade s právom, ktoré by sa uplatnilo na dedenie po tomto poručiteľovi v prípade jeho smrti ku dňu uzavretia dedičskej zmluvy, a to bez ohľadu na to, že podľa práva, ktorým sa riadi jeho dedičstvo ako celok v čase jeho smrti, bol poručiteľ oprávnený dedičskú zmluvu zrušiť (odvolať alebo zmeniť)?

Uplatnené ustanovenia práva Únie:

článok 19 ods. 3 písm. b) ZEÚ

článok 267 písm. b) pododsek 1 ZFEÚ

článok 3 ods. 1 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve (ďalej len „nariadenie č. 650/2012“)

článok 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2012

článok 83 ods. 3 a 4 nariadenia č. 650/2012

Uplatnené ustanovenia vnútroštátneho práva

Zákon č. 91/2012 Sb., o medzinárodnom právu súkromom, § 2 a § 73a

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (ObčZ), § 1476, § 1491–1497, § 1537 a 1538, § 1576, § 1642, § 1643, § 1646

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (ZŘS), § 1, § 2 písm. f), § 3 odst. 1, § 98 odst. 1 písm. a), § 100, § 101, § 103, § 110, § 113, § 138, § 169

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), § 4, § 7, § 8, § 13, § 35b,

Vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, § 90

Použitá vnitrostátná odborná literatura:

Pffeifer, M. Dědický statut – právo rozhodné pro přeshraniční dědické poměry. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2017

Fiala, R., Drápal, L. a kol. Občanský zákoník IV. Dědické právo (§ 1475–1720). Komentář. 2. vydanie Praha: C. H. Beck, 2022

Stručné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania:

Vnitrostátny súd kladie prejudiciálne otázky, pretože dospel k záveru, že na to, aby mohol vydať svoje rozhodnutie, je potrebné rozhodnutie o výklade alebo platnosti práva Únie. Podľa vnitrostátneho súdu tiež nejde v zmysle rozhodnutia SDEÚ C-283, ECLI:EU:C:1982:335, o tzv. *acte clair* alebo *acte éclairé*.

O prvej prejudiciálnej otázke:

1. Podľa českého občianskeho zákonníka (ďalej len „ObčZ“) sú právnymi úkonmi nakladania s majetkom pre prípad smrti v užšom slova zmysle dedičská zmluva, závet alebo dodatok (§ 1491 ObčZ), pričom spoločný závet je výslovne vylúčený (§ 1496 ObčZ). Spoločný závet by sa mohol v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 650/2012 považovať za „dedičskú zmluvu“, pričom k rovnakým záverom dospel aj rakúsky Najvyšší súd (pozri *Beschluss Oberste Gerichtshof*, sp. zn. 2 Ob 123/19f z 29. júna 2020). V českej doktríne sú však medzi právne úkony nakladania s majetkom pre prípad smrti v širšom zmysle zaradené aj iné právne úkony poručiteľa, ktoré nie sú výslovne uvedené v § 1491 ObčZ a ktorými poručiteľ upravuje vzťahy po svojej smrti. Okrem závetu, dedičskej zmluvy a dodatku sem patrí okrem iného aj **vyhlásenie o vydedení** (pozri *Fiala, Drápal, a kol.*, s. 62).
2. Vnitrostátny súd považuje za zmysluplné, spravodlivé a v súlade so všeobecne chápaným inštitútom právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti, ktorým poručiteľ buď pozitívne nakladá s majetkom pre prípad smrti tak, že určí svojich dedičov, alebo

negatívne, a to tak, že neopomenuteľných dedičov (svoje deti, príp. vzdialenejších potomkov) zbaví ich nároku na povinný diel a dedičského nároku, aby sa článok 83 ods. 4 v spojení s článkom 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 650/2012 vykladal tak, že medzi právne úkony nakladania s majetkom pre prípad smrti v zmysle citovaného článku patrí tiež vyhlásenie o vydedení, a nie len závet, spoločný závet alebo dedičská zmluva (to isté by mohlo platiť aj pre článok 83 ods. 3). Podľa vnútroštátneho súdu je vyhlásenie o vydedení jednou z foriem negatívneho závetu, keď poručiteľ navonok vyjadrí svoju vôľu, aby určité osoby, ktoré by inak po ňom dedili zo zákona, nededili. Ide o podobnú situáciu, ako keď poručiteľ v závete (spoločnom závete alebo dedičskej zmluve) určí určité osoby za svojich dedičov. Poručiteľ v závete (spoločnom závete alebo dedičskej zmluve), ako aj v negatívnom závete (t. j. aj vo vyhlásení o vydedení) rieši svoje právne nástupníctvo, inými slovami, **upravuje (právne) vzťahy po svojej smrti.**

3. Česká doktrína v súlade s ObčZ poníma inštitút vydedenia tak, že ide o zbavenie neopomenuteľného dediča jeho dedičského práva (vydedenie v plnom rozsahu) alebo ukrátenie jeho práva na povinný dedičský podiel (čiastočné vydedenie). Podľa § 1643 ods. 1 ObčZ sú neopomenuteľnými dedičmi poručiteľa sú jeho deti, a ak nededia, ich potomkovia. Vydedenie možno z pohľadu poručiteľa chápať ako určité (krajné) opatrenie (*ultima ratio*), ktorým poručiteľ sankcionuje svojho (nevydareného) potomka, ktorý sa dopustil konania naplňajúceho skutkovú podstatu aspoň jedného zo zákonných dôvodov vydedenia (pozri v tejto súvislosti *Fiala, Drápal, a kol.*, s. 388).
4. V článku 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 650/2012 sa však výslovne stanovuje, že právnymi úkonmi nakladania s majetkom pre prípad smrti sú len závet, spoločný závet alebo dedičská zmluva; tento zoznam **nezahŕňa** napríklad **dotatok** alebo **vyhlásenie o vydedení**. V článku 83 ods. 3 a 4 nariadenia č. 650/2012 je použitý termín „*právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti*“. Otázkou teda je, či sa má pojem „*právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti*“ uvedený v tomto článku skutočne chápať tak, že sa výlučne vzťahuje na dané tri druhy (typy) právnych úkonov nakladania s majetkom pre prípad smrti uvedené v článku 3 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 650/2012, a takýmto právnym úkonom nakladania s majetkom pre prípad smrti nie je akékoľvek iné právne konanie poručiteľa, ktorým upravuje vzťahy po svojej smrti. Vnútroštátny súd považuje za trochu nelogické, aby sa pojem „*právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti*“ vzťahoval na závet (ktorým poručiteľ určuje svojich dedičov, prípadne aj odkazovníkov) a zároveň aby pod takýto pojem nespadlo vyhlásenie o vydedení (ako jedna z foriem negatívneho závetu), ktorým poručiteľ odníma dedičské právo a právo na povinný dedičský podiel neopomenuteľnému dedičovi, aj keď

poručiteľ aj takýmto spôsobom vykonáva právny úkon nakladania s majetkom pre prípad svojej smrti.

O druhej prejudiciálnej otázke:

1. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku sa vnútroštátny súd domnieva, že ešte nie je vyriešená otázka, ktoré právo sa stane rozhodným právom pre dedenie, ak poručiteľ vykonal pred 17. augustom 2015 viacero právnych úkonov nakladania s majetkom pre prípad smrti, pričom išlo o osobu s viacnásobnou štátnou príslušnosťou.
2. Poručiteľ mohol pred 17. augustom 2015 vykonať viacero právnych úkonov nakladania s majetkom pre prípad smrti, a ak bol v tomto období osobou s viacnásobnou štátnou príslušnosťou, mohol vykonať právne úkony nakladania s majetkom pre prípad smrti podľa práva viacerých štátov, ktorých bol v tom čase občanom. Prirodzene vzniká otázka, ktoré z týchto práv sa stane v čase smrti poručiteľa rozhodným právom pre dedenie v zmysle článku 83 ods. 4 nariadenia č. 650/2012. Vnútroštátny súd vychádza z predpokladu, že rozhodným právom pre dedenie by malo byť právo toho štátu, v súlade s ktorým poručiteľ vykonal právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti pred 17. augustom 2015. Ak teda poručiteľ L. K. spolu so svojou manželkou E. K. vyhotovil 2. novembra 1999 spoločný závet manželov v súlade s nemeckým právom (u nemeckého notára), a 26. júna 2015 vyhotovil pred českým notárom v súlade s českým právom vyhlásenie o vydedení, potom sa české právo v zmysle článku 83 ods. 4 nariadenia č. 650/2012 považuje za zvolené rozhodné právo pre dedenie.

O tretej prejudiciálnej otázke:

1. Na **jednej strane** tu existuje doktrinálny výklad citovaného článku, najmä v Spolkovej republike Nemecko, podľa ktorého by účelom tohto ustanovenia mala byť právna istota, pričom vzhľadom na tento účel by sa toto ustanovenie malo uplatniť aj na prípady, keď poručiteľ v dôsledku zmeny rozhodného práva pre dedenie nestratil spôsobilosť vykonať právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti, ale zmenili sa (len) podmienky jej výkonu. Podľa tohto výkladu by sa aj v tomto prípade pri odvolaní alebo zmene právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti malo naďalej uplatňovať právo rozhodné v čase pôvodného právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti (v čase vyhotovenia Spoločného závetu manželov). Na druhej strane vnútroštátny súd vychádza z toho, že testamentárna spôsobilosť podľa článku 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2012 treba vykladať tak, že vylučuje vplyv následnej zmeny rozhodného práva na spôsobilosť osoby zmeniť alebo odvolať vykonaný právny úkon nakladania

s majetkom pre prípad smrti. Ak teda bol poručiteľ spôsobilý vykonať právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti, bude vždy spôsobilý takýto právny úkon kedykoľvek neskôr zrušiť alebo zmeniť.

2. Všeobecný súd predovšetkým zdôrazňuje, že článok 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2012 primárne predpokladal opačný scenár, ako je scenár v prejednávanej dedičskej veci. Malo ísť o situáciu, keď poručiteľ, ktorý bol podľa práva rozhodného v čase právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti spôsobilý vykonať takýto právny úkon, stratil v dôsledku zmeny rozhodného práva pre dedenie zo zákona spôsobilosť vykonať tento právny úkon a nemohol by tak svoje právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti odvolať alebo zmeniť. Až podľa nemeckej doktríny (na ktorú sa odvolával právny zástupca pozostalých vnukov) by účelom tohto ustanovenia mohla byť (aj) právna istota a vzhľadom na tento účel by sa toto ustanovenie malo uplatňovať aj na prípady, keď poručiteľ nestratil spôsobilosť vykonať právne úkony nakladania s majetkom pre prípad smrti, ale zmenili sa (len) podmienky jej výkonu. Aj v tomto prípade by sa podľa nemeckej doktríny malo v prípade odvolania alebo zmeny právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti naďalej uplatňovať právo platné v čase vykonania pôvodného právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti (t. j. v čase vyhotovenia Spoločného závetu manželov). Tento názor však nie je úplne jednotný. Napokon aj Pfeifer vychádza z toho, že ak bola osoba spôsobilá vykonať právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti podľa práva rozhodného v čase, keď tento právny úkon vykonala, môže tento právny úkon kedykoľvek neskôr zmeniť alebo odvolať bez ohľadu na príslušné ustanovenia práva rozhodného v čase jeho zmeny alebo odvolania. Ak bol poručiteľ spôsobilý vykonať právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti, bude vždy spôsobilý takýto právny úkon kedykoľvek neskôr zrušiť alebo zmeniť (*Pfeifer*, s. 173).
3. Podľa vnútroštátneho súdu z článku 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2012 **nevyplýva**, že by sa malo „ponechať v doterajšom stave“ obmedzenie testamentárnej spôsobilosti poručiteľa „navždy“ v súlade s právom, ktoré by sa uplatnilo na dedenie po tomto poručiteľovi v prípade jeho smrti ku dňu uzavretia dedičskej zmluvy, a to bez ohľadu na skutočnosť, že podľa práva, ktorým sa riadi jeho dedičstvo ako celok v čase jeho smrti, bol poručiteľ oprávnený dedičskú zmluvu zrušiť (odvolať alebo zmeniť).
4. Vnútroštátny súd vychádza z toho, že testamentárnu spôsobilosť podľa článku 26 ods. 2 nariadenia č. 650/2012, treba vykladať tak, že vylučuje vplyv následnej zmeny rozhodného práva na spôsobilosť osoby zmeniť alebo odvolať vykonaný právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti.

O aktívnej legitímácii povereného súdneho komisára v mene Obvodného soudu pro Prahu 1 podat' návrh na začatie prejudiciálneho konania:

1. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 292/2013 Sb., ďalej len „ZŘS“: Podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú právne veci ustanovené v tomto zákone. Podľa § 100 ods. 1 ZŘS: Úkony súdu prvého stupňa v konaní o dedičstve vykonáva ako súdny komisár notár, ktorého tým poveril súd, ak nie je ďalej uvedené inak. V § 100 ods. 2 ZŘS sa uvádzajú výnimky, na ktoré sa nevzťahuje § 100 ods. 1 ZŘS, pričom tento zoznam nezahŕňa podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru Európskej únie; k tomu postupu je teda oprávnený poverený súdny komisár. Podľa § 101 ods. 2 ZŘS: O poverení notára rozhodne súd po začatí konania uznesením, ktoré nie je potrebné doručovať.
2. Podľa § 103 ods. 4 ZŘS: **Notár, notársky kandidát, notársky koncipient a zamestnanec notára, ktorý zložil kvalifikačnú skúšku podľa iného právneho predpisu, majú v konaní o dedičstve pri vykonávaní úkonov súdneho komisára všetky oprávnenia, ktoré sú zverené súdu ako orgánu verejnej moci pri výkone súdnictva.**
3. Podľa § 90 ods. 1 vyhlášky č. 37/1992 Sb.: V rozhodnutí o dedičstve sa uvedie meno a priezvisko súdneho komisára, adresa jeho notárskej kancelárie a údaj, že ho súd pre dedičské konanie poveril výkonom funkcie súdneho komisára v dedičskom konaní. V poučení o odvolaní sa ako miesto podania odvolania uvedie adresa sídla súdu pre konanie o dedičstve a adresa notárskej kancelárie súdneho komisára. Písomné vyhotovenie rozhodnutia o dedičstve podpisuje súdny komisár, zástupca notára ustanovený podľa § 24 ods. 1 notárskeho rádu, spoločník notára alebo notársky kandidát určený notárskou komorou na zastupovanie notára pri výkone jeho činnosti.

[omissis]